

[Guldberg.]

men vi venter ikke, at det vil være muligt at finde frem til noget, der går i en retning, som også vi vil kunne give tilslutning til.

Gunnar Jensen: Da mit partis ordfører, hr. Gunner Baunsgaard, ikke kan være til stede, skal jeg på mit partis vegne fremsætte vore betragtninger.

Det radikale venstre er enig i princippet om, at der skal være adgang til ekspropriation, når hensyn tages til en fornuftig byplanlægning. Det betyder, at vi også principielt er enige i kommunernes ret til ekspropriation af jord til boligformål, hvor byplanmæssige hensyn tilsiger dette.

Nu er vi da klar over, at det ikke løser alle problemer, og jeg kan sige, at for en gangs skyld kan jeg erklære mig enig med boligministeren i det meste af det, han har sagt. Han konkluderede, at en ekspropriationsbestemmelse alene ikke løser problemerne omkring kommunernes aktive jordpolitik.

En lovgivning på området nødvendiggør et meget grundigt udvalgsarbejde, og det må derfor tages som et udtryk for, at SF har tænkt mere på sit nært forestående landsmøde end på selve sagen, når lovforslaget først fremkommer nu her, kort tid før folketingssamlingen slutter.

Det radikale venstre tager gerne del i udvalgsarbejdet, og vi gør det også ud fra de forudsætninger, som står i vort program, som man har været så venlig at referere her i dag, og som vi naturligvis står ved. Men seriøse forhandlinger kræver tid, og når vi ved, hvor mange forslag der venter på at blive færdigbehandlet i denne samling, tvivler vi på, at lovforslaget har mulighed for at få en grundig behandling i denne samling, og forudser, at det må udskydes til næste år.

Ordføreren for forslagsstillerne (Maaigaard): Jeg ved ikke, om det er skik at sige tak for de pæne ord, der er faldet fra hr. Aukens side, delvis fra det radikale venstres side og også fra boligministerens side, men det vil jeg da starte med at gøre. Og så vil jeg i øvrigt sige to bemærkninger om baggrunden for lovforslaget.

Det ene er det jordproblem, som vort samfund har, og som er skabt ikke af fællesmarkedet, men af den udvikling, samfundet

har været inde i. Vi diskuterer vældig meget jordproblemerne og fællesmarkedet i sammenhæng, men jeg synes, at man i bedste fald kan sige om den kombination, at fællesmarkedsproblematikken kan forstærke vores jordproblem, men fællesmarkedsproblematikken har ikke skabt jordproblemet. Det var det ene.

Det andet er, at en jordpolitik — her er jeg enig med ministeren — kræver en bred indsats, altså en indsats over et meget bredt felt, for at kunne sadle op til at løse de problemer, som vi står overfor. Regeringen har imidlertid valgt at knytte, på besynderlig vis i og for sig, sin jordpolitik til markedsproblematikken, og det har egentlig undret mig, for jeg kunne forstå, hvis regeringen så gik hen og sagde: nu laver vi en jordpolitik, som sigter mod — det er morsomt at høre i disse meget europæiske tider — at sikre dansk jord på danske hænder. Men det har regeringen ikke gjort. Den er gået videre, men den er ikke gået vidt nok til at løse problemerne. Derfor synes jeg, at regeringens politik på mange måder i og for sig er et udtryk for, at man sætter sig mellem to stole. Man går videre, end en fællesmarkedslinje tilsiger, men man går ikke vidt nok til at løse problemerne.

Det, der er karakteristisk for en væsentlig side af regeringens politik, er hullerne i den jordpolitik, man arbejder med. Lad mig bare pege på, at byzoneproblematikken er ladet uomtalt, og at hele spørgsmålet om kapitalgevinster og jordprisstigninger, prisdannelsen på jord i det hele taget, heller ikke behandles.

Vi har gerne villet markere disse huller i regeringens forslag, og derfor har vi fremsat dette lovforslag om adgang til ekspropriation til boligformål, men vi er helt enige i, at det ikke er et sådant forslag alene, der kan danne, skal vi sige hovedkonstruktionen i en boligpolitik. Der må også sættes ind over for prisdannelsen, og der må også stilles penge til rådighed, det er jeg helt enig med ministeren i, og jeg må tage hans bemærkninger på dette felt som udtryk for, at vi vil kunne drøfte statens bolig- og byggefonds virksomhed i næste samling.

Så om ekspropriationsforslaget i øvrigt. Jeg opfatter det ikke sådan, at vi hermed proklamerer den røde revolution, at vi altså kan løse alle disse problemer, som vi står